

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.8/P/2012

**SECȚIA PENTRU PROCURORI
HOTĂRÂREA NR. 1P**

Ședința publică din 30 ianuarie 2013

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția judiciară împotriva pârâtului E.E., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit. t teza I-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentanți, pârâtul E.E., personal și martorii C.C.M., D.R.I., U.I.C., M.L.E. și C.F., lipsă fiind martorul C.P..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă care a învederat faptul că s-au depus la dosar dovezile de citare pentru martorii D.R.I. și C.C.M.

În conformitate cu dispozițiile art. 192 și 193 Cod procedură civilă, Secția procedează la audierea martorilor prezenți, declarațiile acestora, luate sub prestare de jurământ, fiind consemnate în scris și atașate la dosarul cauzei.

Secția, față de probele administrate până la acest moment, pune în discuție

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] oportunitatea revenirii asupra probei testimoniale cu audierea martorului C.P., propus de către Inspekția Judiciară.

Inspekția Judiciară, prin reprezentanți, arată că înțelege să renunțe la audierea martorului C.P.

Pârâtul personal arată că nu se opune față de renunțarea la audierea martorului, învederează că nu mai poate rămâne în sală, invocând motive de ordin personal și depune la dosar concluzii scrise.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, Sekția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Inspekția Judiciară, prin reprezentanți, solicită admiterea akțiunii disciplinare împotriva pârâtului E.E., din cadrul Direkției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza I-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constând în exercitarea funcției cu rea credință prin încălcarea cu știință a normelor de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane. Arată ca starea de fapt, astfel cum a rezultat din probatoriul administrat în faza de cercetare disciplinară nu diferă de cea reținută în rezoluția de sesizare. În acest sens, menționează că nu s-au modificat datele din care rezultă modalitatea înregistrării dosarului penal la Direkția Națională Anticorupție și nici cele reținute ca fiind afirmații neadevărate inserate de către pârât în cuprinsul procesului verbal de sesizare din oficiu, pentru a atrage competența de soluționare a cauzei de către DNA și a putea solicita și obține autorizarea interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice. Se menționează, de asemenea, că pârâtul a încălcat cu știință normele de drept procesual atât în modalitatea akțiunii – prin consemnarea în procesul verbal de sesizare din oficiu a

2

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B., Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

unor fapte nereale și neverificate și apoi prin susținerea unor fapte nereale în adresele prin care a solicitat instanței de judecată autorizarea interceptării și înregistrării, cât și în modalitatea inacțiunii – prin nedispunerea încetării imediate a interceptărilor și înregistrărilor, obligație reglementată de art.91¹ alin.7 C.p.p. Această atitudine este confirmată și de faptul că pârâtul a solicitat prelungirea interceptărilor și înregistrărilor în cazul celorlalte 4 persoane despre care, în adresele prin care se solicită prelungirea, nu se consemnează nici un element de fapt, nici o acțiune sau inacțiune din care să rezulte că ar fi săvârșit ori ar pregăti săvârșirea vreunei infracțiuni.

Prin această modalitate se concluzionează că pârâtul a procedat abuziv, exercitând funcția cu rea credință, motiv pentru care solicită admiterea sesizării, aplicarea unei sancțiuni care să fie individualizată având în vedere abaterea săvârșită, gravitatea acesteia și datele ce circumstanțiază persoana pârâtului.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară sub nr.8/P/2012, Inspecția Judiciară a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului E.E., procuror în cadrul Parchetului de pe Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională anticorupție – Serviciul Teritorial cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t teza I-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul

3

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
judecătorilor și procurorilor, republicată, constând în "exercitarea funcției cu rea credință".

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că pârâțul procuror E.E. a întocmit procesul verbal de sesizare din oficiu din data de 07.12.2010, în care a consemnat fapte nereale și a făcut afirmații neverificate referitoare la săvârșirea unor infracțiuni de către numiții P.V.- prim procuror adjunct la Parchetul de pe lângă Tribunalul I., B.M.S.- avocat în Baroul, C.P. - administrator al SC I. SA Iași, B.G. - executor judecătoresc și T.N.I.H. - reprezentant al SC A. SRL, a solicitat instanței de judecată autorizarea interceptării convorbirilor telefonice și a celor purtate în mediul ambiental de către cele 5 persoane susmenționate și prelungirea autorizației inițiale, consemnând în solicitările adresate instanței de judecată date nereale în scopul de a induce în eroare instanța de judecată și de a obține admiterea solicitărilor; a solicitat prelungirea interceptărilor în lipsa oricărui indiciu privind săvârșirea infracțiunilor de către B.M., C.P., B.G. și T.N.I.H. și nu a dispus încetarea de îndată a interceptărilor în cazul acestora, încălcând cu știință normele de drept material și procesual, urmărind și realizând vătămarea drepturilor persoanelor ale căror convorbiri au fost interceptate, fapte ce întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare mai sus menționate.

S-a susținut că pârâțul procuror a încălcat dispozițiile art. 221 alin.1 C.p.p referitoare la întocmirea procesului verbal de sesizare din oficiu, consemnând cu rea-credință fapte nereale ori neverificate, finalizate cu înregistrarea unui dosar penal la Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial...., pentru infracțiuni care în realitate nu au existat, dar referitor la care nici nu existau indicii la data întocmirii procesului verbal de sesizare din oficiu că au fost comise, precum și ale

4

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B., Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

art. 91¹ alin.1 C.p.p. referitoare la existența datelor și a indiciilor temeinice necesare pentru interceptarea și înregistrarea convorbirilor unei persoane și ale art. 91¹ alin.7 C.p.p, potrivit cărora procurorul dispune încetarea imediată a interceptărilor și înregistrărilor înainte de expirarea duratei autorizației dacă nu mai există motivele care le-au justificat.

În drept, Inspekția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 98-101 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată, și pe dispozițiile art. 45, 46 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspekția Judiciară a arătat că, pe parcursul cercetării disciplinare, au fost administrate proba cu înscrisuri și proba testimonială.

La termenul de judecată din 5 decembrie 2012 pârâtul a invocat excepția nulității actelor de cercetare disciplinară, potrivit art. 49 alin. 7 din Legea nr.317/2004 cu trimitere la art.105 alin.2 din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției a arătat că rezoluția din data de 10.10.2012 prin care s-a dispus începerea cercetării disciplinare s-a emis cu încălcarea dispozițiilor art.22 alin.2 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspekție, respectiv fără să conțină referiri la aspectele de fapt sesizate, la conținutul verificărilor prealabile, situația de fapt reținută, fundamentarea soluției de începere a cercetării disciplinare, aspecte în lipsa cărora nu și-a putut formula apărările necesare, fiindu-i încălcat dreptul la apărare.

În susținerea excepției nulității actelor de cercetare disciplinară, pârâtul procuror a mai invocat faptul că cercetarea disciplinară s-a făcut cu încălcarea principiului independenței procurorului, precum și cu încălcarea principiului autorității de lucru judecat, instituit prin Hotărârea nr.292/2010 a Consiliului

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Superior al Magistraturii, hotărâre în conformitate cu care controlul exercitat de Inspecția Judiciară nu poate pune în discuție soluțiile adoptate de procurori. Față de cele prezentate, a solicitat admiterea excepției și respingerea acțiunii, iar în subsidiar, restituirea cauzei la Inspecția Judiciară în vederea refacerii, respectiv completării cercetării disciplinare, întrucât, pe de o parte, aceasta este lovită de nulitate, iar pe de altă parte, au intervenit aspecte probatorii noi, de natură să ducă la adoptarea unei soluții de clasare a sesizării.

În ședința publică din data de 19 decembrie 2012, în temeiul art.137 alin.2 C.proc.civ., Secția a dispus unirea cu fondul a excepției nulității actelor de cercetare disciplinară, apreciind că pentru soluționarea acestei excepții este necesară administrarea de probe în legătură cu fondul cauzei și a respins ca inadmisibilă cererea de restituire a cauzei la Inspecția Judiciară, având în vedere că normele de procedură civilă nu prevăd o astfel de instituție.

La același termen s-a procedat la audierea pârâtului, declarația acestuia fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei și s-au încuviințat în parte cererile de probatorii formulate de părți, respectiv proba cu înscrisuri și proba testimonială cu martorii din lucrări pentru Inspecția Judiciară, iar pentru pârâtul procuror, proba cu înscrisuri și proba testimonială cu doi martori pe situația de fapt și un martor în circumstanțiere.

Din oficiu, după punerea în discuție a părților, Secția a dispus emiterea unor adrese către Direcția de inspecție judiciară pentru judecători, prin care s-au solicitat relații privind stadiul verificărilor cu privire la judecătorii care au emis autorizațiile de interceptare și înregistrare audio – video în dosarul nr.133/P/2010 al DNA, către Parchetul de pe lângă Judecătoria I. și către DNA – Serviciul Teritorial ..., pentru a se comunica dacă nota întocmită de prim procurorul

6

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Parchetului de pe lângă Judecătoria I. a fost înregistrată la acest parchet și modalitatea în care a fost transmisă la DNA – Serviciul Teritorial ... și, respectiv dacă nota a primit număr de înregistrare la DNA – Serviciul Teritorial

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri și proba testimonială cu martori.

Din actele și lucrările dosarului Secția reține următoarele:

Cu privire la legalitatea cercetării disciplinare, se constată că Inspecția Judiciară a efectuat actele de cercetare disciplinară cu respectarea atribuțiilor și competențelor stabilite prin art. 74 alin.1 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în forma în vigoare la momentul efectuării cercetării disciplinare, motiv pentru care apărările pârâtului nu vor fi reținute, nefiind susținute de probele administrate în cauză.

Mai mult decât atât, etapa cercetării disciplinare a fost realizată cu respectarea dispozițiilor art.46 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în forma în vigoare la momentul efectuării cercetării disciplinare și ale Metodologiei de efectuare a controalelor de către Inspecția Judiciară, aprobată prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.292/22.04.2010 în vigoare la momentul efectuării cercetării disciplinare. Astfel, în faza cercetării disciplinare au fost stabilite faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, au fost analizate toate datele concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției și s-a procedat la verificarea apărărilor formulate, la prezentarea și administrarea probelor în apărare. Modalitatea de redactare și motivare a acțiunii disciplinare nu constituie motiv de nulitate în condițiile în care Secția se va pronunța doar cu privire la existența sau inexistența faptelor ce intră în conținutul abaterii disciplinare pentru care s-a exercitat acțiunea disciplinară.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În speță, toate aspectele reținute și analizate de Inspecția Judiciară se circumscriu conținutului aceleiași abateri disciplinare. În aceste condiții, nu se poate reține că pârâtului procuror i-a fost încălcat dreptul la apărare, acestea nejustificând o vătămare în condițiile art.105 alin.2 Cod procedură civilă.

De asemenea, susținerile pârâtului conform cărora prin cercetarea disciplinară s-a adus atingere independenței magistratului reprezintă apărări ce vizează fondul cauzei motiv pentru care vor fi analizate ca atare.

Analizând întreg materialul probator administrat în cauză se reține următoarea situație de fapt:

La data de 23.11.2010, numitul C.P., administrator al S.C. I. S.A., însoțit de avocatul ales B.M.S. au depus o plângere penală la Secția 5 Poliție din cadrul Poliției municipiului I. cu privire la săvârșirea de către numitul T.N.I.H., reprezentant al S.C. A. S.R.L., a infracțiunilor prevăzute de art.217 alin.1 și 2 C.p., art. 271 C.p. și art.220 C.p., plângere înregistrată la Parchetul de pe lângă Judecătoria I. sub nr.14100/P/2011.

Cu această ocazie, persoanele anterior menționate au afirmat în fața lucrătorilor de poliție însărcinați cu instrumentarea dosarului, ag.șef C.C. și subinsp. D.M., că în ziua precedentă (22.11.2010) i-au prezentat documentația domnului P.V., prim procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Tribunalul I., care le-a dat dreptate „îndrumându-i să meargă la fața locului și să-și exercite dreptul de proprietari”.

Aceste susțineri au fost aduse la cunoștința procurorului de caz, H.O.M., de la Parchetul de pe lângă Judecătoria I., de către cei doi lucrători de poliție la data de 24.11.2010.

Urmare discuției purtate cu cei doi lucrători de poliție și apreciind că

8

situația este „oarecum nefirească” și că este „destul de grav ca cineva în afara celui care supraveghează cercetarea penală sau efectuează urmărirea penală în dosar să se implice pe la spatele procurorului desemnat”, doamna procuror H.O.M. a prezentat situația descrisă conducerii Parchetului de pe lângă Judecătoria I., asigurată la acel moment de către doamna prim procuror N.A.O., conform declarațiilor date de martoră în cuprinsul notei explicative din faza cercetării disciplinare și ulterior în fața Secției .

Potrivit declarațiilor celor două martore, informarea s-a realizat inițial verbal, iar ulterior, la solicitarea doamnei prim procuror, a fost întocmit un referat de către procurorul H.O.M., ce a fost transmis către Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Din declarațiile date de martora N.O.A. atât în fața Inspecției judiciare, cât și în fața Secției mai rezultă că, anterior transmiterii referatului către Direcția Națională Anticorupție, martora a purtat o discuție cu procurorul șef al Serviciului Teritorial ..., pe care l-a înștiințat că o să-i parvină un astfel de referat de la Parchetul de pe lângă Judecătoria I., justificat de faptul că „era cunoscut că parte din cei ce făceau obiectul dosarului penal aveau o relație de amicitie cu domnul prim procuror adjunct P.V., apreciind că este mai mult decât o abatere disciplinară, mulți colegi de-ai mei cunoscând faptul că atunci când în dosare apăreau apropiați ai săi, acesta solicita soluționarea cu celeritate, urgentarea soluționării, etc., aspecte pe care eu le-am apreciat ca fiind în sfera de soluționare, potrivit competenței, a DNA”.

După transmiterea referatului la DNA – Serviciul Teritorial ..., procurorul șef serviciu i l-a înmănat pârâtului, procuror în cadrul aceluiași serviciu, stabilind de comun acord cu acesta să efectueze minime verificări cu privire la aspectele cuprinse în referat, pentru a putea analiza dacă sunt indicii pentru a demara o

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

investigație și a face o sesizare din oficiu, aspecte care rezultă din declarațiile constante ale pârâtului și ale martorului C.S.M., procuror șef al Serviciului Teritorial

În sensul celor discutate, pârâtul a solicitat celor doi polițiști însărcinați cu instrumentarea dosarului în cauză, ag.șef C.C. și subinsp. D.M., prin intermediul comandantului Poliției municipiului I., M.L.E., să întocmească câte un referat vizând aspectele cuprinse în nota procurorului de caz și a verificat registrul de acces în parchet și condica de audiențe a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I., ocazie cu care a constatat că, în ziua de 22.11.2010, avocatul B.M.S. a fost primit de către prim procurorul adjunct P.V., unde a rămas cca o oră și jumătate, deși acesta nu era de serviciu, conform programului de audiențe.

După efectuarea verificărilor, în baza art.221 C.p.p., pârâtul a întocmit procesul verbal de sesizare din oficiu din data de 07.12.2010, pe care l-a prezentat procurorului șef serviciu, cauza fiindu-i repartizată prin rezoluție scrisă sub nr.133/P/2010.

Din cuprinsul procesului verbal rezultă că sesizarea din oficiu s-a făcut față de numiții P.V. - prim procuror adjunct la Parchetul de pe lângă Tribunalul I.; B.M.S., avocat în Baroul; C.P. – administrator al S.C. I. S.A. ; B.G. - executor judecătoresc și T.N.I.H.– reprezentant al S.C. A. SRL , sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 257 alin.1 c. pen., art.7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art.6¹ din Legea nr.78/2000 și art.6 din Legea nr.78/2000 cu trimitere la art.254 și 255 c. pen.

În fapt, s-a reținut de către pârât că administratorul S.C. I. S.A. C.P. și avocatul B.M.S. s-au întâlnit la sediul parchetului cu prim procurorul adjunct al Parchetului de pe lângă Tribunalul I., P.V., data de 22.11.2010, căruia i-au

10

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

prezentat sesizarea penală formulată împotriva reprezentanților S.C. A. S.R.L. și documentația justificativă, iar acesta le-a dat dreptate, îndrumându-i să meargă la fața locului și să-și exercite dreptul de proprietar, deși litigiul legat de evacuare se afla încă pe rolul instanței.

Pârâtul a mai reținut că între persoanele menționate există relații de prietenie, că procurorul P.V. folosește în mod frecvent, cu titlu gratuit, unitățile hoteliere (de agrement) deținute de firma în cauză în Vatra Dornei, iar în contul acestor servicii își folosește influența dată de postul pe care îl ocupă în scopul obținerii unor soluții favorabile pentru reprezentanții societății în dosarele penale mai sus menționate, precum și că există date (nota întocmită de procurorul H.O.M.) potrivit cărora executorul judecătoresc B.G. a primit sume de bani de la reprezentantul S.C. A. S.R.L., numitul T.N.I.H., pentru ca acesta să nu pună în executare hotărârea judecătorească obținută de S.C. I. S.A.

În cadrul actelor premergătoare efectuate în această cauză, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial a solicitat Curții de Apel I. la data de 07 decembrie 2010, interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice purtate și a comunicărilor efectuate de către P.V., B.M.S., C.P., B.G. și T.N.I.H., precum și interceptarea și înregistrarea convorbirilor purtate de aceștia în mediul ambiental.

În motivarea solicitării este reluată integral argumentarea din procesul verbal de sesizare din oficiu.

Prin încheierea din 07.10.2010 pronunțată în dosar nr. 835/45/2010 Curtea de Apel I. a admis solicitarea Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial ... astfel cum a fost formulată, dispunând interceptarea și înregistrarea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pe o perioadă de 30 de zile a convorbirilor telefonice și a celor efectuate în mediul ambiental.

Prin adresele din 03.01.2011, 03.02.2011 și 07.03.2011 Serviciul Teritorial ... a solicitat prelungirea autorizării interceptării și înregistrării cu câte 30 de zile, precum și autorizarea interceptării altor numere de telefon aparținând presupușilor făptuitori.

Solicitățile au fost admise prin încheierile dispuse în dosarele nr.7/.../2011, 101/.../2011 și 201/.../2011 ale Curții de Apel I.

În argumentarea solicitării de prelungire a autorizării și de autorizare a interceptării altor numere de telefon, procurorul a învederat că din exploatarea autorizațiilor emise în cauză au rezultat aspecte relevante ce justifică necesitatea eliberării noilor autorizații și prelungirii cu încă 30 de zile a celor deja emise.

Prima situație se referă la imixtiunea prim procurorului adjunct P.V. în activitatea procurorului C.A.M., din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I., în scopul pronunțării unei soluții favorabile învinutului din dosarul nr.912/P/2010 al acestei unități de parchet, în dovedire fiind prezentate date din înregistrările în mediu ambiental ale discuțiilor purtate de P.V. cu C.A.M. și o persoană pe nume „R”, la datele de 10.12.2010 și 20.12.2010.

Cea de-a doua situație vizează imixtiunea aceluiași prim procuror adjunct în activitatea procurorului U.R., din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I., în scopul pronunțării unei soluții favorabile învinutului A.C. din dosarul nr.312/P/2010, în dovedire fiind prezentate date rezultate din înregistrările audio – video a convorbirilor purtate în mediu ambiental la data de 15.12.2010 de către învinuit, o persoană rămasă neidentificată și P.V., discuție ce a avut loc în biroul prim procurorului adjunct.

12

După efectuarea acestor interceptări, constatându-se că nu au rezultat elemente care să atragă răspunderea penală a persoanelor cercetate, prin rezoluția nr.133/P/2010 din 20.12.2011 s-a dispus de către pârât, neînceperea urmăririi penale față de numiții P.V., B.M.S. și C.P. pe considerentul că faptele nu sunt prevăzute de legea penală. Prin aceeași rezoluție a fost dispusă neînceperea urmăririi penale față de B.G. și T.N.I.H., pe considerentul că fapta nu există.

Prin sentința penală nr. 104/24.08.2012 pronunțată în dosar nr. 95/.../2012 al Curții de apel B., în temeiul art. 278¹ alin.8 lit.b C.p.p a fost admisă plângerea formulată de petentul P.V. împotriva rezoluției din 20.12.2011 dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial

A fost desființată în parte rezoluția atacată, numai în ceea ce privește temeiul de drept al soluției de neîncepere a urmăririi penale, dispunându-se schimbarea temeiului de drept din art. 10 lit. b C.p.p în art. 10 lit. a C.p.p.

Potrivit art. 99 lit. t) teza I-a raportat la art.99¹ alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2012 constituie abatere disciplinară ***exercitarea funcției cu rea credință prin încălcarea cu știință a normelor de drept material ori de drept procesual***, faptă prin care magistratul în cauză ***urmărește sau acceptă vătămarea unei persoane***.

Pentru a fi angajată răspunderea disciplinară este necesar ca fapta ce constituie abatere disciplinară să întrunească elementele constitutive cu referire la latura obiectivă, latura subiectivă și legătura de cauzalitate între fapta săvârșită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert în baza probatoriului administrat în cauză.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Secția pentru procurori, analizând probele administrate în cauză, constată că fapta pârâtului procuror nu întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare ce i s-a reținut în sarcină.

În considerarea elementelor care definesc conținutul abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza I-a raportat la art. 99¹ alin. 1 din Legea nr. 303/2004, se impune a fi avută în vedere subzistența cumulativă a elementelor specifice acestei abaterii disciplinare, constând în existența unei conduite ilicite a magistratului sub aspectul încălcării normelor de procedură, cât și din perspectiva îndeplinirii condiției relei credințe.

Referitor la prima condiție, care se circumscrie laturii obiective, starea de fapt reținută de Secție nu evidențiază încălcarea de către pârât a normelor de procedură invocate.

Astfel, în rezoluția de sesizare s-a reținut în sarcina pârâtului procuror că a încălcat prevederile art. 221 alin. 1 C.p.p. referitoare la întocmirea procesului verbal de sesizare din oficiu, întrucât a consemnat cu rea-credință fapte nereale ori neverificate, finalizate cu înregistrarea unui dosar penal la Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial ..., pentru infracțiuni care în realitate nu au existat, dar referitor la care nici nu existau indicii la data întocmirii procesului verbal de sesizare din oficiu că au fost comise, ale art. 91¹ alin. 1 C.p.p. referitoare la existența datelor și a indiciilor temeinice necesare pentru interceptarea și înregistrarea convorbirilor unei persoane, precum și ale art. 91¹ alin. 7 C.p.p., potrivit cărora procurorul dispune încetarea imediată a interceptărilor și înregistrărilor înainte de expirarea duratei autorizației dacă nu mai există motivele care le-au justificat.

Secția constată că potrivit alin.1 al art.221 C.p.p., organul de urmărire penală se sesizează din oficiu "când află *pe orice altă cale* că s-a săvârșit o infracțiune", ceea ce presupune că, spre deosebire de cazul sesizării externe, când sesizarea este făcută de persoane, autorități, funcționari din afara sistemului judiciar, în cazul sesizării interne, organul de urmărire penală se sesizează în baza propriilor sale investigații sau a celor efectuate de organele operative ale M.A.I. și ale celor din serviciile de informații.

Singura cerință impusă de textul de lege menționat este ca, în cazul în care organul de urmărire penală se sesizează din oficiu, să încheie un proces verbal în acest sens.

Căile prin care organul de urmărire penală află despre săvârșirea unei infracțiuni sunt variate: datele rezultate din cercetarea altor cauze penale, din denunțuri anonime verificate ca veridice, din informații cuprinse în ziare, transmise la radio sau televiziune, etc.

Or, în cauză, pe baza informațiilor cuprinse în referatul întocmit de procurorul H.O.M., informații verificate și coroborate cu datele rezultate din rapoartele lucrătorilor de poliție și cele rezultate din verificarea registrului de acces în parchet și condica de audiențe a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I., pârâtul procuror a întocmit procesul verbal de sesizare din oficiu, respectând astfel dispozițiile art.221 alin.1 C.p.p.

În ceea ce privește necesitatea existenței datelor și a indiciilor temeinice pentru interceptarea și înregistrarea convorbirilor unei persoane, cerință impusă de art. 91¹ alin.1 C.p.p., Secția reține că îndeplinirea acestei cerințe a fost avută în vedere și analizată de către instanța de judecată, cu prilejul fiecărei solicitări formulate de pârâtul procuror, atât al autorizării activităților de interceptare și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

înregistrare a convorbirilor telefonice și a celor purtate în mediu ambiantal, cât și ulterior, la momentul prelungirii autorizării acestor activități.

Așa cum rezultă din datele dosarului, toate solicitările au fost admise de către instanță, dispunându-se interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice și a celor purtate în mediu ambiantal pe o durată totală de 120 zile.

Mai mult, nu s-a demonstrat nici încălcarea prevederilor art. 91¹ alin.7 C.p.p, din datele dosarului rezultând că, după solicitarea primei prelungiri a interceptărilor și înregistrărilor, prin adresele din 03.02.2011 și 07.03.2011, constatându-se că nu mai subzistă motivele care au justificat interceptarea convorbirilor pentru toate cele cinci persoane, s-a solicitat de către pârâtul procuror prelungirea autorizării activităților numai în ceea ce îi privește pe numiții P.V., C.P. și B.M.S.

Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție care caracterizează această abatere disciplinară, în varianta normativă a exercitării funcției cu rea credință este cea a intenției, judecătorul sau procurorul realizând că, prin aplicarea greșită a legii, în mod voit, produce o distorsionare conștientă a dreptului, în scopul producerii unei vătămări. Prin urmare, reaua credință presupune atât intenția de a manipula legea în mod conștient, cât și voința de a cauza o vătămare a intereselor uneia din părțile implicate în proces.

Pe de altă parte, textul art. 99¹ din Legea nr. 303/2004, modificată, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care au consecințe asupra valabilității actelor întocmite de magistrat, a duratei procedurilor sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Ca atare, în sfera răspunderii disciplinare pot intra numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare.

Or, în cauză, afirmațiile inserate în cuprinsul procesului verbal de sesizare din oficiu și în adresele de sesizare a instanței, care s-au dovedit insuficient verificate, nu pot fi apreciate ca reprezentând o distorsionare de așa manieră a dreptului, încât să cauzeze o vătămare gravă a drepturilor uneia din părțile implicate în proces.

Astfel, pârâtul recunoaște constant că, anterior încheierii procesului verbal de sesizare din oficiu, nu a verificat pe portalul instanțelor dacă sentința civilă nr.1785/27.11.2009 a Tribunalului I., Secția comercială, prin care s-a dispus evacuarea S.C. A. S.R.L. dintr-un spațiu aparținând S.C. I. S.A. fusese soluționată irevocabil și își asumă inserarea mențiunii din cuprinsul procesului verbal menționat. Consideră însă că, mențiunea că litigiul se află încă pe rol, nu a produs nici un fel de consecințe juridice întrucât între cele două părți existau mai multe litigii trenante, iar faza de executare este o fază a procesului civil.

În ceea ce privește afirmațiile conform cărora prim procurorul adjunct P.V. folosește în mod frecvent, cu titlu gratuit, unitățile hoteliere (de agrement) deținute de S.C. I. S.A. în Vatra Dornei, jud.Neamț, iar în contul acestor servicii își folosește influența dată de postul pe care îl ocupă în scopul obținerii unor soluții favorabile pentru reprezentanții societății, pârâtul a arătat că informația privind folosirea spațiilor hoteliere a rezultat pe parcursul instrumentării unui alt dosar, respectiv 132/P/2010, iar aspectele privind conduita procurorului P.V. și faptul că acesta obișnuia să intervină pentru diverse persoane erau de notorietate, aspecte

17

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] confirmate atât de martorul C.S.M., procuror șef al Serviciului Teritorial ..., cât și de martora N.A.O., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria I., în cadrul declarațiilor date în fața Secției.

Secția mai reține și faptul că elementele psihice care formează structura internă a acestei forme de vinovăție sunt caracteristice lipsei de onestitate în exercitarea profesiei. Or, în raport de susținerile constante ale pârâtului procuror, coroborate cu cele ale procurorului șef serviciu, constată că acesta a procedat la verificarea susținerilor din nota ce a stat la baza sesizării din oficiu tocmai pentru a se elimina posibilitatea interpretării ca fiind un act abuziv și pentru a nu se proceda la înregistrarea unei cauze penale fără un minim de elemente care să contureze săvârșirea unor fapte de natură penală.

Pe de altă parte, conform declarațiilor procurorului șef adjunct DNA, audiat ca martor în circumstanțiere și datelor cuprinse în situația dosarelor aflate în lucru/soluționate de procurorul E.E. în perioada 01.10.2010 – 31.03.2011 (fila 161 dosar nr.1573/IJ/2012), rezultă că pârâtul în perioada 2010-2011 a avut un volum foarte mare de activitate, multe cauze fiind de o complexitate deosebită, împrejurare în raport de care Secția apreciază că modalitatea de întocmire a actelor procedurale în cauza penală pe care o instrumenta se datorează acestui volum ridicat de muncă, iar nu relei credințe, în accepțiunea prevăzută de art. 99¹ din Legea nr. 303/2004.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru procurori urmează să respingă acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului procuror E.E., din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial ... cu privire la abaterea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

disciplinară prevăzută de art. 99 lit. t) teza I-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția judiciară împotriva pârâtului procuror E.E., din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial ... sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, prin Legea nr.24/2012, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, **30 ianuarie 2013.**

Președinte: